

Sygnatura akt IV U 318/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 9 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania J. J.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...) roku, znak: (...). (...).1410.2020

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Powódka J. J. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 23 czerwca 2020 roku domagając się zaliczenia jej nie do umiarkowanego a do znacznego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu przedstawiła okoliczności związane z jej stanem zdrowia i ograniczeniami, jakie w samodzielnej egzystencji stwarza jej niepełnosprawność. W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powoda kwalifikował go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka ma 61 lat, wykształcenie technik- ekonomik, jest na emeryturze. W sierpniu 2016r. przeszła zawał mięśnia sercowego, jest po zabiegu angioplastyki prawej tętnicy wieńcowej i gałęzi okalającej. Oprócz tego cierpi na nadciśnienie tętnicze i cukrzycę typu 2. U powódki utrzymuje się stabilna funkcja układu krążenia i z kardiologicznego punktu widzenia powódka jest samodzielną w zaspokajaniu potrzeb życiowych. Choroba niedokrwienna serca ma przebieg stabilny, nie stwierdza się pozawałowej niewydolności serca. Kwalifikuje to powódkę do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Ponadto powódka cierpi na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z wielopoziomą dyskopatią bez objawów korzeniowych, występuje u niej stan po urazie lewego stawu kolanowego z uszkodzeniem więzadła pobocznego piszczelowego, po protezoplastyce totalnej lewego stawu biodrowego z powodu zmian zwyrodnieniowych bez powikłań, stan po złamaniu strzałki lewej. Ograniczenia, jakie niosą dla powódki te schorzenia pozwalają zaliczyć ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Dowód:

- opinia biegłego ortopedy k. 47-49
- opinia biegłego internisty- kardiologa k. 32-33
- akta (...) (w załączeniu)

- dokumentacja lekarska powódki (w załączeniu i w aktach (...))

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity DZ U z 2018 roku, poz. 511) do **znacznego stopnia** niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.)

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie wypełnia kryteriów przewidzianych dla znacznego stopnia niepełnosprawności, a obrazuje te opisane dla umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej, aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłych sądowych, które to opinie stanowiły wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Opinie oparte były o badanie powódki przez dwóch biegłych i szeroką dokumentację medyczną. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tych opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Powódka wprawdzie złożyła do opinii zastrzeżenia, ale stanowiły one jedynie subiektywną polemikę laika ze specjalistami, nie formułowały ewentualnych tez opinii uzupełniającej - były jedynie wyrazem niezadowolenia strony z treści opinii i wniosków postawionych przez biegłych. Należy wskazać, iż materiał dowodowy potwierdza podnoszone w zastrzeżeniach kwestie niepełnosprawności powódki, przebyte przez nią urazy i operacje, jednakże w stopniu nie kwalifikującym ją do znacznego stopnia niepełnosprawności. Należy przy tym mieć na uwadze, że opinia biegłych, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.